

Sygn. akt V KZ 32/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczak (sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 listopada 2019 r.,

w sprawie **A.J.**

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2019 r., V KO 43/19,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 16 maja 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego A.J. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K (...), na mocy którego został skazany na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2019 r., V KO 43/19, Sąd Najwyższy na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia tego wniosku, wobec jego oczywistej bezzasadności. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, że wniosek skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, że w sprawie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania w trybie przepisu art. 540 § 1 pkt 1 i 3 k.p.k. Nadto, wskazano, że w postępowaniu w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania sąd nie dokonuje na nowo oceny zebranych dowodów i przyjętych na ich podstawie ustaleń faktycznych, nie bada także zasadności orzeczenia skazującego.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany A.J. twierdząc, że w sprawie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. Skarżący podniósł, że rozpoznając przedmiotową sprawę nie uwzględniono okoliczności wpływających na nadzwyczajne złagodzenie kary i błędnie przyjęto, że zachodzą okoliczności wpływające na obostrzenie kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. A.J. nie przedstawił bowiem żadnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć zaskarżoną decyzję Sądu Najwyższego.

Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny ma miejsce w sytuacji, gdy w sposób oczywisty, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Wydając zaskarżone postanowienie Sąd Najwyższy rozważył wszystkie okoliczności podnoszone przez skazanego, konfrontując je z ustaleniami stanowiącymi podstawę przypisania zarzucanego mu przestępstwa. Odniósł się więc do kwestii uchybień jakich miał się dopuścić Sąd orzekający w jego sprawie oraz policjanci i prokurator na etapie postępowania przygotowawczego. Rozważył także wskazywaną przez wnioskodawcę okoliczność utrudniania składania mu wyjaśnień zauważając, że oskarżony sam odmówił składania wyjaśnień

oświadczając w toku rozprawy głównej, że nie będzie odpowiadał na pytania prokuratora, obrońcy i Sądu, skorzystał także z prawa do wypowiedzi w ostatnim słowie. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego jest przekonująca i rzeczowa.

Skarżący w zażaleniu nie sformułował konkretnych zarzutów świadczących o nietrafności tego postanowienia, powołując się w dalszym ciągu na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem przedmiotowej sprawy i występujące – w ocenie wnioskodawcy – nieprawidłowości w zakresie procedowania Sądu orzekającego w sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego *ad quem* bezspornie wystąpiły okoliczności upoważniające do skorzystania z unormowania zawartego w art. 545 § 3 k.p.k., który zezwala na odmowę przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 tego przepisu bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, gdyż z treści wniosku, wynikała jego oczywista bezzasadność.

Ponieważ zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego *a quo* jest w pełni zasadne, należało je utrzymać w mocy.

Kierując się powyższym, orzeczono jak w sentencji.

as